

Arkeologisk förundersökning vid SMÄLTAREGÅRDEN

inför planerad bostadsbebyggelse i anslutning
till gårdstomt RAÄ 200 i Borlänge stad och
kommun, Dalarna

ARKEOLOGISK RAPPORT

2010:15

Dalarnas museum

Arkeologisk förundersökning vid
SÖR AMSBERG

inför planerad bostadsbebyggelse i anslutning
till gårdstomt RAÄ 200 i Borlänge stad och
kommun, Dalarna

Anders Altner
Eva Carlsson

ARKEOLOGISK RAPPORT

2010:15

Dalarnas museum

Renritning: Eva Carlsson
Form: Eva Carlsson
Vinjett: Sven-Olof Gudmunds
Framsida: Medeltida kolningsgrop funnen i schakt 22. Fotograf: Eva Carlsson

Rapporten kan beställas från Dalarnas museum, Box 22, 791 21 FALUN
tfn 023-76 55 00, fax 023-283 58, e-post info@dalarnasmuseum.se

© Lantmäteriverket Gävle 2006. Medgivande MS2006/02203

© Dalarnas museum 2010
Tryck: Dalarnas museum, Falun, 2010
ISSN 1400-8815

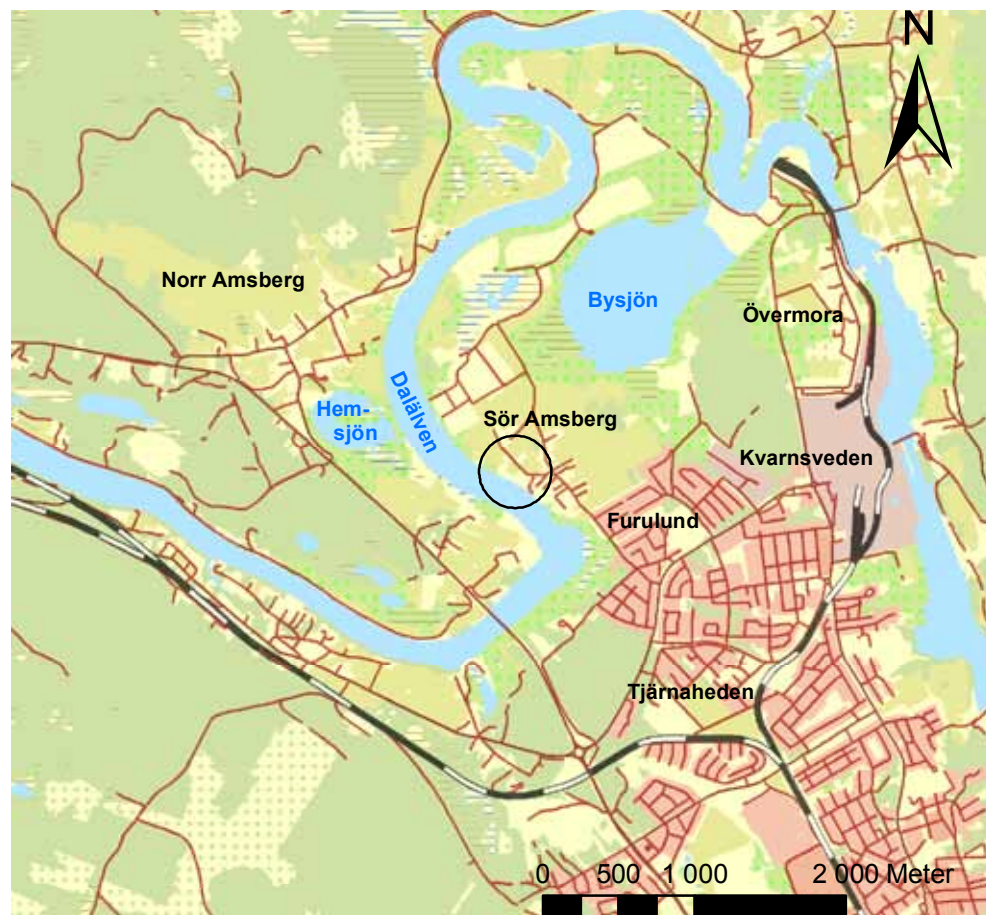
Innehåll

Inledning	5
Syfte.....	6
Metod.....	6
Kunskapsläge.....	6
Undersökningen.....	7
Anläggningar.....	8
Resultat	8
Datering.....	9
Tolkning.....	9
Sammanfattning	11
Referenser.....	11
Arkiv	11
Tekniska och administrativa uppgifter	12
Schaktbeskrivning, bilaga 1	13

Inledning

I samband med planläggning för ny bostadsbebyggelse i Sör Amsberg utförde Dalarnas museum 2006 en arkeologisk förundersökning inom fastighet Sör Amsberg 28:24, Borlänge kommun (figur 1). Länsstyrelsen beslutade om förundersökning eftersom exploateringen skulle göras inom fornlämningsområdet för fornlämning Borlänge 200, Smältaregårdens bytomt/gårdstomt med ursprung i medeltid.

Beslut om förundersökning togs av Länsstyrelsen i Dalarna (dnr 431-8153-06) efter ansökan av markägare advokat Lars Deckeman.

Figur 1. Utdrag ur fastighetskartan med undersökningsområdet markerat. Skala 1:50 000.

Syfte

Förundersökningens syfte var att närmare klargöra fornlämningsförhållandena inom den aktuella exploateringsytan som ligger i anslutning till gårdstomten RAÄ 200 i Borlänge stad. Den skall också om möjligt begränsa, typbestämma och datera eventuella lämningar. Vidare skulle förundersökningen ge ett gott underlag för bedömning av fornlämningens kunskapspotential inför ett eventuellt beslut om särskild undersökning.

Metod

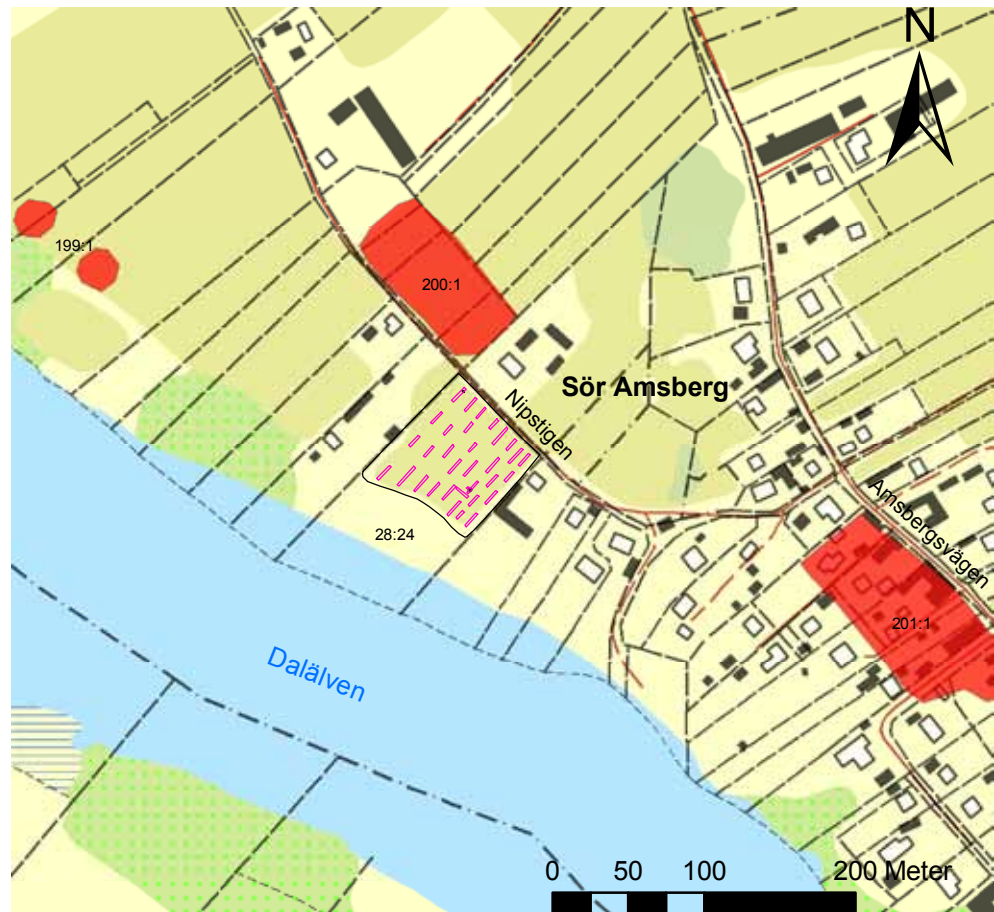
Provschakt grävdes fördelade över ytan. Matjorden i schakten grävdes bort skiktvis ner till naturlig mark med hjälp av en hjulförsedd grävmaskin med planeringsskopa. Därefter finrensades schakten med spade och anläggningarna dokumenterades i plan. Inmätning skedde manuellt i förhållande till vägen, ägogränser och befintliga byggnader. Framkomna anläggningar snittades, fotograferades och dokumenterades i profil med lagerbeskrivningar. Prover togs för vedarts- och ¹⁴C-analys. Vedartsanalysen utfördes av Thomas Bartholin, Scandinavian Dendro Dating i Hamburg och ¹⁴C-analysen av Ångströmlaboratoriet i Uppsala.

Kunskapsläge

Sör Amsberg utgör ett fornlämningsområde av betydande karaktär med spår från stenålder till nutid. Det har gjorts stenåldersfynd av neolitisk karaktär, t.ex. en trindyxa av bergart, RAÄ 88, och en spjutspets av skiffer, RAÄ 89, samt en boplats med två skärvstenskoncentrationer och slagen kvarts RAÄ 199. Järnålderslämningarna utgörs av ett gravfält, RAÄ 55, bestående av sex stensättningar och en gravhög. Två av gravarna har undersökts och daterats genom fynden till vikingatid (Serning 1966). Söder om gravfältet finns också ett antal ensamliggande stensättningar. Lösfynd gjorda i samband med jordbruksarbete indikerar att det tidigare funnits fler gravar, vilka dock förstörts vid odling (Carlsson 1990:41f). Inom området finns vidare skärvstenskoncentrationer, slagg och ugnsväggsbitar. Under vikingatiden har det i Sör Amsberg troligen legat flera gårdar vilka sysselsatt sig med jordbruk, boskapsskötsel och järnframställning (Carlsson 1990:42).

Amsberg omnämns för första gången i skrift i ett brev från 1359, Sör Amsberg omnämns först 1414 (Mogren & Svensson 1988). Av den geometriska jordeboken går det att utläsa att Sör Amsbergs by, RAÄ 201, bestod av nio gårdar under 1640-talet och att det strax norr om byn låg en ensamgård, Smältaregården RAÄ 200 (U46-124:U2:139-143). Utifrån fornlämningsbilden är det möjligt att bebyggelsen i Sör Amsberg tidigare varit mer spridd och att minst en gård legat närmare Bysjön. Bebyggelsen kom under medeltiden att flyttats ihop till ett område nära Dalälven. Sör Amsberg by är endast storskiftad och marken är fortfarande uppdelad i smala lotter. Dagens bebyggelse har dock inte den ålderdomliga karaktär som kunnat förväntas (Carlsson 1990:42).

Sammanlagt har ett 50-tal kolningsgropar undersökts i Dalarna. De har daterats från i huvudsak yngre järnålder fram till äldre medeltid (Sandberg & Carlsson 2008). Av dem har drygt hälften framkommit på Tunaslätten. Den karaktäristiska typen är kvadratisk eller rektangulär med plan botten och halvt nergrävda, dvs ca 0,5 m djup. Då de flesta legat i åkermark är de delvis förstörda av bortodling och ofta återstår bara 0,1-0,2 m. Flera gropar undersöktes

Figur 2. På utdraget ur fastighetskartan syns undersökningsområdet och de omgivande fornlämningsarna, gårds-/bytomterna 200 och 201. Skala 1: 5 000.

på Tunaslätten i slutet av 1980-talet. De varierar i storlek från 1,5x1,5 m till 5,3x4,1 m. Av dessa har endast några daterats, de var 3,3–4,4x2,0–4,0 m stora, tre daterades till 600-tal och en till 700–800-tal (Carlsson 1994).

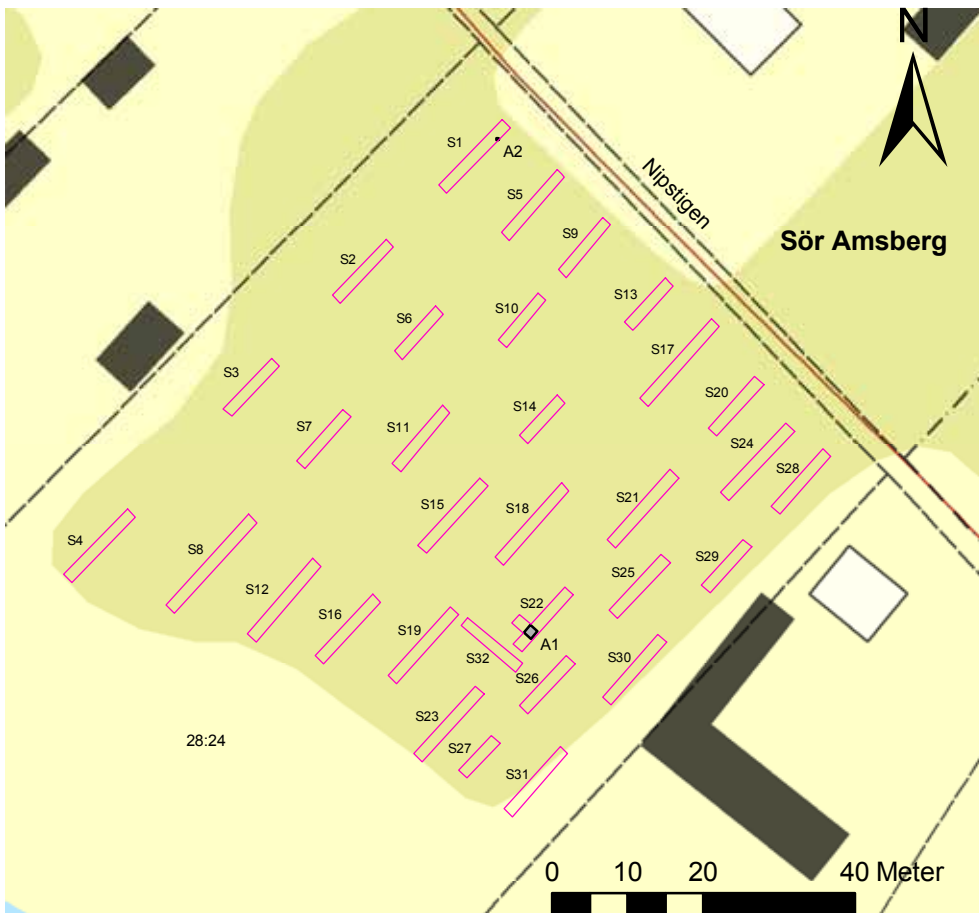
2003 undersökte Dalarnas museum bl. a. en kvadratisk kolningsgrop med plan botten i Kvarnsveden. Den var 2,5x2,5 m stor och daterades till äldre medeltid (Lindberg & Carlsson 2010).

Ett annat område där flera kolningsgropar undersökts är Insjön. En rektangulär kolningsgrop med plan botten (RAÄ 9:2), var 1,7x0,65 m stor och daterades till vikingatid–tidig medeltid (Nordin 1996). Kolningsgroparna RAÄ 46, 68 och 74 vid Clas Ohlssons lager var närmast rektangulära i form och hade flat botten. De var 2,6–3,0x2,0–2,4 m stora, och daterades till venedeltid–vikingatid (projekt 869).

Kolning i grop är en form av kolning vilken är känd sedan äldre järnåldern. Under senare tid ansågs kol framställt i en grop vara bättre lämpad som smideskol, då den ansågs vara lösare än milkolen (Levander 1943:517).

Undersökningen

I samband med den arkeologiska förundersökning grävdes 31 schakt i NÖ-SV riktning, samt ett schakt i NV-SÖ riktning (figur 2 och 3). Schakten grävdes 6–16 m långa, 1,5 m breda och 0,15–0,45 m djupa. Ett schakt kom dessutom att utvidgas då där framkom lämningar. Den totala ytan var 515 m². Matjorden

Figur 3. Utdrag ur fastighetskartan med provschakt och anläggningar markerade. Skala 1:1 000.

varierade i djup och den naturliga marken utgjordes av sand till sandig mo. Schakten beskrivs närmare i bilaga 1.

Anläggningar

A1 Kolningsgrop

En närmast kvadratisk kolningsgrop, 1,4x1,3 m (NV-SÖ), med plan botten och raka sidor (omslagsbilden). Den var endast bevarad till 0,1 m djup och var fylld med kol. Anläggningen låg i schakt 22 (figur 3). Antydning till rödbränd sand iaktogs i dess ytterkanter. En ruta 0,25x0,25 m undersöktes i norra delen.

A2 Stolphål

Stolphålet var runt, 0,3 m i diameter och 0,2 m djupt med något skålad botten och näst intill raka vertikala sidor. I norra delen iaktogs rester av en stolpkanal, 0,2 m i diameter och 0,15 m djup. Anläggningen låg i schakt 1 (figur 4).

Resultat

I två av de 32 provschakten påträffades anläggningar, i schakt 1 framkom ett stolphål, A2, och i schakt 22 en kolningsgrop, A1. Vidare iaktogs ett flertal oregelbundna mörkfärgningar med viss inblandning av kol. Dessa utgjorde troligen spår av växtlighet, i vissa fall rotbrand och spår av sorkgångar o.dyl.

Figur 4. Stolphålet A2 har snittats. Fotograf: Eva Carlsson.

Datering

Två kolprover togs, ett ur kolningsgropen A1 och ett ur stolpkanalen i A2. De skickades till Thomas Bartholin, Scandinavian Dendro Dating i Hamburg för vedartsanalys. Proverna innehöll en- och tallkol (figur 5). Därefter skickades ett utvalt prov av tall med en egenålder på <10 år från kolningsgropen till Ångströmlaboratoriet i Uppsala för ¹⁴C-analys. Kolet daterades till högmedeltid (figur 6).

Tolkning

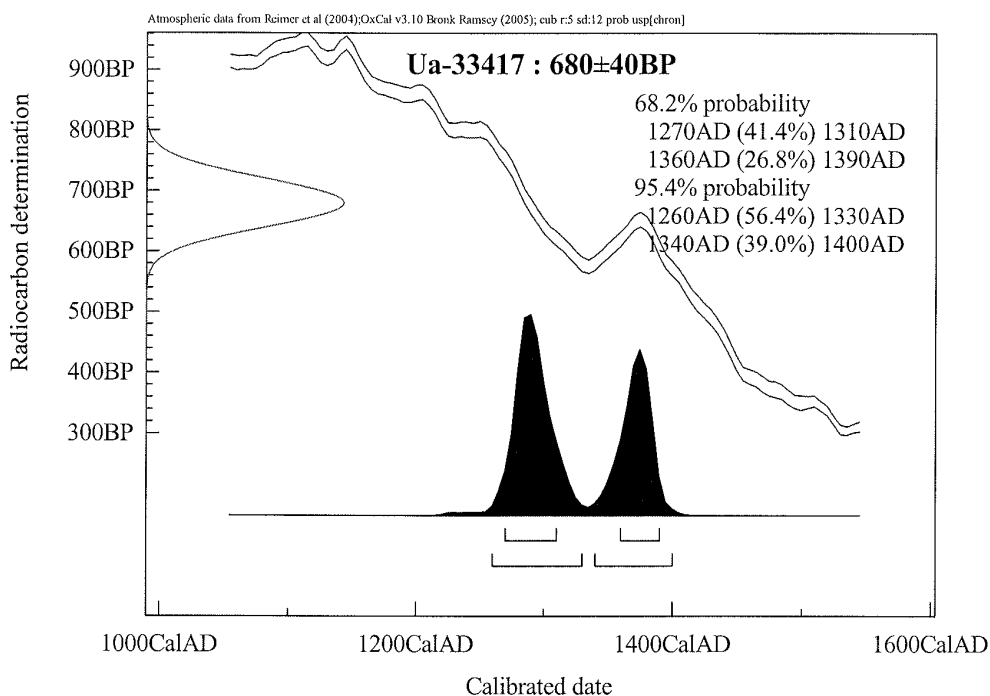
Vid förundersökningen framkom två anläggningar, en kolningsgrop A1 och ett stolphål A2. Kolningsgropen kunde dateras till högmedeltid. Den var 1,4x1,3 m stor med plan botten. Den var vid undersökningen bara 0,1 m djup men var förmodligen delvis bortplöjd. Den hade troligen varit ca 0,5 m djup, dvs halvt nergrävd.

Fyrkantiga halvt nedgrävda kolningsgropar var förr vanliga på Tunaslätten. De var dock oftast rätt stora, med 2–4 meters sida och har daterats till yngre järnålder. Liknande mindre gropar har främst undersökts i Åls socken och där daterats till vikingatid–tidig medeltid.

De stora groparna kan kopplas till järnframställning under yngre järnålder. Frågan är om kolet från de mindre också använts i blästbruket? Vad hade det för betydelse att det skedde en omfattande teknikförändring i början av medeltiden när man i södra Dalarna övergav blästbruket och började framställa

Anl. nr	Kontext	Tall	Gran	Björk	En	Till ¹⁴ C-analys
A1	Kolningsgrop	20	-	-	-	1 st tall <10 år
A2	Stolphål	-	-	-	15	-

Figur 5. Resultatet av vedartsanalysen.

Figur 6. Kalibrerad ^{14}C -datering av kol från kolningsgrop A1.

järn genom masugnsdrift. Det bör ha inneburit en förändring även av hur kolningen utfördes och vilka anläggningar som användes.

Kolningsgropen kan troligen kopplas till gårdshantverk. Det är möjligt att denna kolningsgrop kan knytas till smideshantverk på Smältaregården (RAÄ 200) dvs. att man inom det aktuella undersökningsområdet framställt kol och sedan använt det vid smidesprocesser på Smältaregården. Kolningsgropen låg på mark som tillhörde Smältaregården på 1600-talet enligt den geometriska jordeboken. Marken i det aktuella området brukades då som äng med lindbruk, kolningen utfördes ca 300 år tidigare. Det är inte uteslutet att det kan ha funnits fler kolningsgropar i området. Provschakten grävdes glest i förhållande till groparnas storlek.

Vidare påträffades ett stolphål, men då det endast rörde sig om ett stolphål går det inte att säga vilken funktion detta skulle kunna ha haft. Stolphålet låg i undersökningsytans norra hörn nära Smältaregårdens gamla tomt. Det är möjligt att det kan utgöra ytterkanten av gårdstomten eller vara rest av annan bebyggelse norr om vägen.

Lämningarna är nu registrerade som Borlänge 233 och 234. Dalarnas museum anser att inga ytterligare arkeologiska åtgärder behövs för det aktuella arbetsföretaget.

Sammanfattning

I samband med planering för ny bostadsbebyggelse i Sör Amsberg utförde Dalarnas museum en arkeologisk förundersökning av den aktuella exploateringsytan.

32 provschakt grävdes fördelade över ytan. Jorden schaktades skiktvis bort med hjälp av grävmaskin. Sammanlagt framkom två stycken anläggningar i form av ett stolphål med stolpkanal och en kolningsgrop. Kolningsgropen kunde med hjälp av ¹⁴C-analys daterades till högmedeltid.

Möjligen kan kolningsgropen ha en koppling till verksamheten på Smältaregården (RAÄ 200) att man framställt kol för smide på gården. Då endast ett möjligt stolphål påträffades inom undersökningsområdet går det inte att säga vilken funktion det har haft, men det låg mycket nära RAÄ 200.

Lämningarna är nu registrerade som Borlänge 233 och 234.

Referenser

- Carlsson, E. 1990. Sör Amsberg. I: Alla tiders landskap, Dalarna. Riksintressen för kulturmiljövården i Kopparbergs län. Red: Daniels Sven Olsson. Dalarnas hembygdsbok. Falun.
- Carlsson, E. 1994. Järnframställning på Tunasläppen. Uppsats i påbyggnadskurs, arkeologiska institutionen, Stockholms universitet. Stencil.
- Levander, L. 1943. Övre Dalarnes bondekultur under 1800-talets förra hälft. Del 1 Självhushåll. Skrifter utgivna av Kungl. Gustav Adolfs Akademien för folklivsforskning. 11:1.
- Lindberg, K-F. & Carlsson, E. 2010. Arkeologisk undersökning i Kvarnsveden, bytomt och boplats RAÄ 212 och 220 i Borlänge stad och kommun, Dalarna. Dalarnas museum arkeologisk rapport 2010:14. Falun.
- Mogren, M. & Svensson, K. 1988. Bondeplågårens borg. Om och kring undersökningen av Borganäs. Riksantikvarieämbetet/UV. Stockholm.
- Nordin, A-C. 1996. Arkeologisk undersökning av kolningsgrop raä nr 9:2 vid riksväg 70 i Åls socken, Leksands kommun, Dalarna. Dalarnas museum arkeologisk rapport 1996:2. Falun.
- Sandberg, F & Carlsson, E. 2008. Arkeologisk utredning Tunsta i Insjön. Åls socken och Leksands kommun, Dalarna. Dalarnas museum arkeologisk rapport 2008:10. Falun.
- Serning, I. 1966. Dalarnas järnålder. Stockholm.

Arkiv

Dalarnas museums arkiv, projekt 869
FMIS. Riksantikvarieämbetets fornminnesinformation. www.fmis.raa.se
Lantmäteriet, Gävle U46-124:U2:139-143

Tekniska och administrativa uppgifter

Länsstyrelsens diarienummer:	431-8153-06
Länsstyrelsens beslutsdatum:	2006-09-13
Ekonomiskt kartblad:	13F 2f
Socken:	Borlänge stad
Fornlämning, raä nr:	233, 234
Fastighet:	Sör Amsberg 28:24
Koordinater, SV (RT 90, 2,5 gon V):	X: 6711716 Y: 1476539
Höjd (RH 70):	156 – 157 m. ö. h.
Inmätning:	Manuell
Vedartsanalys:	Thomas Bartholin, Scandinavian Den- dro
14C-analys:	Ångströmlaboratoriet, Uppsala
Uppdragsgivare:	Advokat Lars Deckeman
Utförandetid:	2006-10-18 – 2006-10-20
Undersökt yta:	515 m ²
Schaktlängd:	334 m
Fälttid:	32 timmar
Grävmaskintid:	8 timmar
DM projektnummer:	1362
DM diarienummer:	64/06
Arkeologisk personal:	Eva Carlsson (fältarbetsledare) Anna Lögdqvist
Projektansvarig:	Eva Carlsson

Dokumentationsmaterialet förvaras på Dalarnas museum. Inga fynd tillva-
ratogs.

Schakt 1

Schaktet var 12x1,5 m (NÖ-SV) och 0,25 m djupt. Matjorden var 0,25 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sand. Ytligt fanns gråbruna till vita fläckar av vilka de flesta troligen utgjorde spår av växtlighet. I nordöstra delen 2 m från schaktets kortsida iakttogs ett möjligt stolphål (A2), 0,3 m i diameter och 0,2 m djupt med något skålad botten och näst intill raka vertikala sidor. I det iakttogs ett spår av en stolpkanal, 0,2 m i diameter med grå något kolblandad sand.

Schakt 2

Schaktet var 10x1,5 m (NÖ-SV) och 0,25 m djupt. Matjorden var 0,25 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sand. Enstaka ytliga belägna oregelbundna gråa fläckar iakttogs, dessa försvann vid rensning.

Schakt 3

Schaktet var 9x1,5 m (NÖ-SV) och 0,3 m djupt. Matjorden var 0,3 m djup. Den naturliga marken bestod av sand. Enstaka störhål iakttogs, 0,05 m i diameter, samt oregelbundna mörkfärgningar.

Schakt 4

Schaktet var 12x1,5 m (NÖ-SV) och 0,25 m djupt. Matjorden var 0,25 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sand. I sydvästra änden av schaktet iakttogs en ljusare fläck, urlakad med lite kol inblandat. Troligen spår av växtlighet.

Schakt 5

Schaktet var 11x1,5 m (NÖ-SV) och 0,25 m djupt. Matjorden var 0,25 m djup. Den naturliga marken bestod av sand. 2 m från nordöstra schaktkanten fanns ett 3 m stort område med mycket kol och en del rödbränd sand, ca 0,7 m ut från kanten, 0,5 m brett och 0,15 m djup med oregelbunden botten. Möjligen rest av träd och rotbrand.

Schakt 6

Schaktet var 8x1,5 m (NÖ-SV) och 0,2–0,25 m djupt. Matjorden var 0,2 m djup med gräsrötter ner till den naturliga marken. Den naturliga marken utgjordes av sand.

Schakt 7

Schaktet var 9x1,5 m (NÖ-SV) och 0,15–0,25 m djupt. Matjorden var 0,15–0,2 m djup inom vilken en slaggbit av smidestyp, ett järnfragment och en del kol iakttogs. Den naturliga marken utgjordes av sand.

Schakt 8

Schaktet var 16x1,5 m (NÖ-SV) och 0,25 m djupt. Matjorden var 0,25 m djup med mycket kol och några bitar keramikrör eller taktegel. Den naturliga marken utgjordes av sand. Två gråa fläckar iakttogs, den ena i västra schaktkanten 0,5 m i diameter, den andra i östra schaktkanten 2 m i diameter.

Schakt 9

Schaktet var 9x1,5 m (NÖ-SV) och 0,2–0,25 m djupt. Matjorden var 0,2 m djup med några bitar kol och tegel. Mot nordöstra schaktkanten och Nipstigen iakttogs en större förekomst av sten. Den naturliga marken utgjordes av sand.

Schakt 10

Schaktet var 8x1,5 m (NÖ-SV) och 0,2–0,25 m djupt. Matjorden var 0,2 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sand. Viss förekomst av kol och urlakad jord.

Schakt 11

Schaktet var 10x1,5 m (NÖ-SV) och 0,25 m djupt. Matjorden var 0,25 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sand. Spår av djurgångar, flertalet mörkfärgningar och urlakad jord med kol iakttogs inom schaktet. Troligen rest av växtlighet.

Schakt 12

Schaktet var 15x1,5 m (NÖ-SV) och 0,15–0,3 m djupt. Matjorden var 0,15–0,25 m djup med några bitar kol och trä. Den naturliga marken utgjordes av sand.

Schakt 13

Schaktet var 8x1,5 m (NÖ-SV) och 0,2–0,4 m djupt. Matjorden var 0,2–0,35 m djup med några fragment järnspik. Den naturliga marken utgjordes av sand.

Schakt 14

Schaktet var 7x1,5 m (NÖ-SV) och 0,3 m djupt. Matjorden var 0,25 m djup med några bitar kol. Den naturliga marken utgjordes av sand. Inom schaktet iakttogs några mörkfärgningar, troligen rest av växtlighet.

Schakt 15

Schaktet var 12x1,5 m (NÖ-SV) och 0,2–0,3 m djupt. Matjorden var 0,2–0,25 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sand. Inom schaktet iakttogs i nordöstra schaktkanten en mörkfärg-

ning med mycket kol, troligen rest av växtlighet och rotbrand.

Schakt 16

Schaktet var 11x1,5 m (NÖ-SV) och 0,2 m djupt. Matjorden var 0,2 m djup med mycket kol i botten av matjordslagret och viss förekomst av taktegel. Den naturliga marken utgjordes av sand.

Schakt 17

Schaktet var 14x1,5 m (NÖ-SV) och 0,3–0,45 m djupt. Matjorden var 0,3 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sandig mo. Inom schaktet iaktogs en möjlig plogfåra i samma riktning som schaktet.

Schakt 18

Schaktet var 13x1,5 m (NÖ-SV) och 0,3 m djupt. Matjorden var 0,3 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sandig mo. Inom schaktet iaktogs en möjlig plogfåra i samma riktning som schaktet och i nordöstra schakthörnet en mörkfärgning, möjlig nedgrävning, med rundad form. Mörkfärgningen sträckte sig 1 m ut från schaktkanten, var 0,12 m djup, och fylld med grå kolblandad sandig mo. Ytligt framkom en bit vit fajans.

Schakt 19

Schaktet var 12x1,5 m (NÖ-SV) och 0,3–0,35 m djupt. Matjorden var 0,3 m djup med en stor mängd kol inblandad. Möjligen har ytan inte blivit plöjd under en längre tid. Den naturliga marken utgjordes av sandig mo.

Schakt 20

Schaktet var 9x1,5 m (NÖ-SV) och 0,25–0,3 m djupt. Matjorden var 0,25–0,3 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sandig mo. Från schaktets mitt och mot sydväst iaktogs två kolfläckar, oregelbundna i form, 0,7x0,55 m stora, innehållande sand och kolbitar. Troligen rest av växtlighet och rotbrand.

Schakt 21

Schaktet var 12x1,5 m (NÖ-SV) och 0,3–0,35 m djupt. Matjorden var 0,3–0,35 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sandig mo. Inom schaktet iaktogs en kolfläck med urlakad ytterkant. Troligen rest av växtlighet och rotbrand.

Schakt 22

Schaktet var 10x1,5 m (NÖ-SV) och 0,26 m djupt. Matjorden var 0,25 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sandig mo. Inom schaktet framkom, 2 m ut från sydvästra schaktkanten rester av en kolningsgrop (A1) 1,4x1,3x0,1 m fylld med kol (figur 3). Tendens till rödbränd

sand i ytterkanterna, vidare iaktogs en sten. Schaktet utvidgades åt nordväst för att fastställa kolningsgropens begränsning.

Schakt 23

Schaktet var 12x1,5 m (NÖ-SV) och 0,3 m djupt. Matjorden var 0,3 m djup med mycket inblandad kol. Den naturliga marken utgjordes av sandig mo. Inom schaktet iaktogs spår av djurgångar.

Schakt 24

Schaktet var 12,5x1,5 m (NÖ-SV) och 0,25–0,3 m djupt. Matjorden var 0,25–0,30 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sandig mo. Inom schaktet iaktogs en oregelbunden mörkfärgning, 0,7 m i diameter och 0,2 m djup, innehållandes urlakad jord och kol. Troligen rest av växtlighet och rotbrand.

Schakt 25

Schaktet var 10x1,5 m (NÖ-SV) och 0,3 m djupt. Matjorden var 0,28–0,3 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sandig mo. Inom schaktet iaktogs, 2 m ut från sydväst schaktkant, en rundad och mycket diffus mörkfärgning fylld av humös sandig mo med två kolstråk, 0,5 m i diameter och 0,35–0,45 m djup. Möjlig ett resultat av gnagares aktivitet.

Schakt 26

Schaktet var 9x1,5 m (NÖ-SV) och 0,3 m djupt. Matjorden var 0,3 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sandig mo.

Schakt 27

Schaktet var 6x1,5 m (NÖ-SV) och 0,2–0,3 m djupt. Matjorden var 0,2–0,3 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sandig mo. Inom schaktet iaktogs sydväst en oregelbunden kolfläck, troligen ett resultat av växtlighet. I mitten av schaktet iaktogs en oregelbunden mörkfärgning, 0,7 m i diameter och 0,2 m djup, med urlakad jord och viss kol.

Schakt 28

Schaktet var 10x1,5 m (NÖ-SV) och 0,3–0,35 m djupt. Matjorden var 0,3 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sandig mo. Inom schaktet iaktogs flertalet oregelbundna mörkfärgningar med urlakad jord. Troligen ett resultat av växtlighet och rotaktivitet.

Schakt 29

Schaktet var 8x1,5 m (NÖ-SV) och 0,2–0,3 m djupt. Matjorden var 0,2–0,3 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sandig mo. Inom schaktet framkom flertalet oregelbundna mörk-

färgningar med urlakad jord och lite kol, i ett fall mer humös mo. Troligen ett resultat av växtlighet. Vidare iaktogs, i mitten av schaktet, tre möjliga nedgrävningar. Två av dessa utgjorde avlånga nedgrävningar (N-S, Ö-V) 0,4 m breda och 0,2 m djupa fyllda med fläckig humös sand med viss kolinblandning. I schaktets sydvästra del iaktogs ett ytligt kolområde. Kolområdet skulle kunna höra samman med intilliggande gård.

Schakt 30

Schaktet var 10,5x1,5 m (NÖ-SV) och 0,25–0,3 m djupt. Matjorden var 0,2–0,3 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sand.

Schakt 31

Schaktet var 11x1,5 m (NÖ-SV) och 0,2–0,3 m djupt. Matjorden var 0,2–0,3 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sandig mo.

Schakt 32

Schaktet var 8x1,5 m (NÖ-SV) och 0,25 m djupt. Matjorden var 0,2 m djup. Den naturliga marken utgjordes av sand. Inom schaktet iaktogs enstaka urlakningar samt ett dike 3 m från norra änden av schaktet.

Besöksadress: Stigaregatan 2-4, tfn: 023-76 55 00
Postadress: Box 22, 791 21 Falun
www.dalarnasmuseum.se